

S VIČKA

Redaktoři časopisu Sovička

Vašek Formánek,
Roman Pistovčák,
Tobiáš Kempný,
Karolína Škutová.

září 2020 – listopad 2020



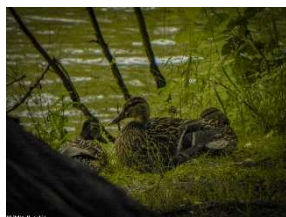
Recepty od Vaška: Muffiny



Eliška T.: Podzimní procházka



Rozhovor s paní učitelkou
Sztefkovou



Co zachytil objektiv Romana
Pistovčáka

Úvodník

Milí čtenáři,

vítám vás u dalšího a zároveň prvního vydání našeho školního časopisu Sovička v tomto školním roce. Jsem ráda, že i přes situaci, která v současnosti v naší zemi panuje, si stále rádi přečtete náš časopis. A co bych chtěla v tomto úvodníku zdůraznit? Myslím, že v posledních několika měsících jsme si všichni uvědomili, jaký je význam slova svoboda. Teprve když jsme část svých svobod (naštěstí dočasně) ztratili, plně doceňujeme život v demokratické společnosti. A proto mi to nedá, abych Vám i sobě nepřipomněla, že ne vždy tomu tak v minulosti bylo a naši předci museli mnoho obětovat, abychom my dnes mohli svobodně žít.

Za námi je velmi významný den pro naši republiku, kdy si připomínáme Den vzniku samostatné Československa republiky. Tento významný den připadá na 28. říjen. Je již sice za námi, ale nikdy není pozdě si připomenout, co vše jsme tím získali a co vše můžeme ztratit, nebudeme-li si sami sebe a našeho státu vážit.

V listopadu nás čeká Den boje za svobodu a demokracii, neboli Mezinárodní den studentstva, který se slaví každoročně 17. listopadu (loni jsme si význam události připomínali projektovým vyučováním). Tento den se v roce 1989 konala povolená demonstrace k padesátému výročí uzavření českých vysokých škol. Velká část demonstrantů se rozhodla projevit nesouhlas s tehdejšími komunistickým režimem a tehdy to odstartovalo Sametovou revoluci. Sametovou revolucí je toto období nazýváno proto, že kromě událostí právě ze samotného 17. listopadu nebyla revoluce provázena násilím a během změny režimu nikdo nezemřel. Nic jsme netratili, jen jsme získali. Bedlivě si tento zisk střežme a budme za život ve svobodné společnosti vděční i v době, až odezní koronavirové problémy.

To bylo něco málo o některých významných dnech naší republiky. Přeji Vám jménem celé redakce hlavně zdraví.

Karolína Škutová

A na co se můžete v časopise těšit? Koronavirové období nepřeje našemu časopisu. Přesto si myslím, že se nám podařilo vytvořit několik moc hezkých článků – nechte se okouzlit Eliščinou procházkou podzimní přírodou, přečtete si rozhovor s paní učitelkou Sztefkovou, osladte si pochmurné listopadové dny skvělými muffiny od Vaška nebo obdivujte fotografické umění Romana Pistovčáka.



Podzimní procházka

Léto už skončilo a začíná podzim. Vítr už je chladný, bazény se zazimovávají. Na plavky a koupání budeme muset na čas zapomenout.

Dnes svítilo sluníčko, nebylo moc chladno, a tak jsem se rozhodla jít na procházku. Vydala jsem se do lesíku lesní cestičkou, jsou tu různé stromy, dub, buk, borovice, bříza, smrk, jedle a plno dalších. Studené slunce prosvítá listy stromů a vypadá to velmi pěkně. Jak tak chodím, tak pod nohama slyším křupání listů a chvílemi i jehličí. Najednou vidím, jak se přede mnou probleskl zlatavě zrzavý hebký kožíšek, byla to veverka, a už byla na stromě, byla na dubu, který měl krásně zbarvené listy. Byly hnědé, zlatavé, poté přeskočila na další strom, byl to javor, ten měl pro změnu krásně červené až fialové listy. Veverka běžela dál a dál, po chvíli se mi ztratila z očí, ale vím, že naposledy jsem ji viděla na bříze, která měla jasně žluté až zelené listy. Objevila jsem i kaštan, a tak jsem si vzala několik bodlavých překvapení, které jsem pak otevřela. V jednom byl krásně hnědý „obr“, v dalším byly dva malé kaštánky a v jiném byl jeden ještě polobílý,

Šla jsem dál. Zastavila jsem se a začala jsem naslouchat různým tonům a stylům zpěvu ptáčků, slyšela jsem jich tolik, že jsem je ani nerozeznala. Uslyšela jsem i datla, který bušil do stromu svým zobákem. Najednou zafoukal vítr a já jsem ucítila vůni jehličí i vůni typického vzduchu podzimu. Ucítila jsem i krásnou vůni hřibů, a tak jsem je začala hledat. Uviděla jsem dva hříbky, byli to praváci, jeden byl velký jako golfový míček a druhý byl malý jako nehet palce na ruce, a tak jsem vzala jenom toho většího. Hledala jsem dál a našla jsem kozáky, „babky“, modráky a plno dalších, všichni krásně voněli, a když jsem to ucítila, tak jsem si představila, jak z nich mamka udělá smaženici a všichni si na ní pochutnají, jenom já ne, protože je nejím. Vzpamatovala jsem se z představy, a protože už jsem měla hodně hřibů, tak jsem přestala hledat a šla jsem dál. Kochala jsem se krásnou přírodou a najednou „kde se vzal, tu se vzal“ mlok. Byl krásně zbarvený jako vos, černý se žlutými fleky. Chvíli jsem se na něj dívala a pak jsem šla dál. Uviděla jsem krásně červenou muchomůrku, klobouk měla veliký jako talíř. Podívala jsem se na hodinky a zjistila jsem, že už je moc hodin, a tak jsem se vydala zpátky.

Podzimní procházky mám ráda, protože není ani horko, ani zima, a pokaždé najdeme s rodinou nebo kamarády hříby.

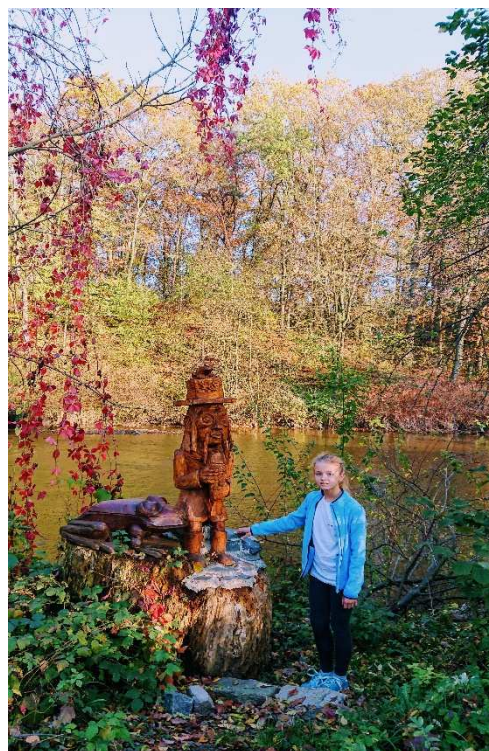
! UPOZORNĚNÍ !

Děj-líčení není pravdivý.

Eliška Traskošová



I další žáci se kochali podzimní přírodou ☺.





Rozhovor s paní učitelkou Sztefkovou

Paní učitelka Sztefková přišla na naši školu před několika lety. Začínala jako učitelka druhého stupně, učila zejména přírodopis, tělocvik a angličtinu. Na naší škole vedla také atletický kroužek (prošli jím i někteří redaktori našeho časopisu☺). Teď už několikátý rok pracuje na I. stupni. V současnosti je třídní učitelkou 3. A. Oslovili jsme paní učitelku s žádostí o rozhovor a jsme moc rádi, že nám ochotně vyhověla. Co paní učitelku přivedlo k učitelství? Jak se jí učí v současné situaci? To a mnohem více se dozvíte v našem rozhovoru ☺.

1. Jak dlouho učíte na naší škole?

Na naší škole učím 12 let.

2. Učíte raději starší nebo mladší děti?

Ráda učím obě věkové kategorie ☺.

3. Máte nějaké domácí zvíře?

Mám dvě rozmazlené kočky.

4. Jak jste se dostala k učitelství. Chtěla jste být učitelkou už odmala?

Už od mala jsem si hrála na školu. V našem domě (ve sklepě) mi můj táta zřídil malou třídu s velkou tabulí. Měla jsem zde dvacet panenek, každá měla své jméno, svou žákovskou knížku... Bratr mi někdy zvonil na konec a začátek hodiny ☺.

5. Jaké jsou vaše oblíbené předměty?

Asi přírodně zaměřené předměty.

6. Jaké máte ráda sporty? Popřípadě jaké ráda sledujete?

V létě si chodím zaběhat, v zimě vyrážím na běžky. Také mám ráda horskou turistiku.

7. Jak dlouho jste na naší škole vedla atletický kroužek? Bavilo Vás to?

Už ani nevím, jak dlouho to bylo. Hodiny atletického kroužku mě bavily ☺.

8. Jak zvládáte už téměř rok trvající výjimečnou situaci v souvislosti s pandemií Covid 19?

Zatím to zvládám, snažím se dohnat resty doma a na zahradě. Doba je pro mě méně hektická.

9. Které z nařízení je pro Vás nejnepříjemnější?

Jelikož jsem člověk, který rád poznává nové země, tak asi to, že možnosti cestování jsou teď velmi omezené ☹!

10. Máte ráda online výuku?

Nepovažuji toto řešení za příliš šťastné pro nižší ročníky, nicméně v této době se

mi tato varianta jeví jako nejlepší možná.

11. Těšíte se, až se ve škole začne zase vyučovat normálně?

Nikdy jsem se netěšila více!

12. Co byste nám závěrem ještě chtěla vzkázat?

Mějte se pěkně, buďte zdraví a brzy se snad uvidíme 😊!!!

Děkujeme paní učitelce za rozhovor.

Karolína Škutová





Kakaové muffiny s čokoládou a kakaovým krémem

Budeme potřebovat:

olej: 0,5 hrnku

mléko: 0,75 hrnku

kypřicí prášek: 3 lžičky

vejce: 1 ks

cukr krystal: 120 g

kakao: 50 g

hladká mouka: 250 g

čokoláda mléčná: 300 g

krém z krabice Dr. Oetker kakaový: 1 balíček

Postup:

Hladkou mouku, prášek do pečiva, cukr krystal a kakao vsypeme do mísy a promícháme lžící. Olej, vejce a mléko vyšleháme v hrnci a potom pomalu přimícháme sypké ingredience. Poté ještě přidáme 300 g nasekané čokolády.

Těsto vléváme do připravených papírových košíčků. Muffiny je nejlepší péct v hromadné formě na muffiny, abychom zabránili neočekávanému vytečení.

Muffiny pečeme při 250 °C asi 20 minut v horkovzdušné troubě. Kakaové muffiny raději hlídáme píchnutím špejlí, čímž si ověříme, zda už jsou hotové.

Muffiny necháme vychladnout a nyní se vrhneme na krém. Já jsem tentokrát bohužel nestihl udělat domácí máslový, takže jsem narychlo udělal ten z krabice. Postup je jednoduchý, držíme se návodu na krabice. Nalijeme do nádoby studené mléko, přišleháme kakaový prášek z krabice, směs zašleháme s máslem. A máme hotový krém.

Vytáhneme muffiny z formy, naplníme si cukrářský sáček a můžeme zdobit. Můj

výsledek dopadl takto. Muffiny můžete nakonec ozdobit třeba i karamellem.

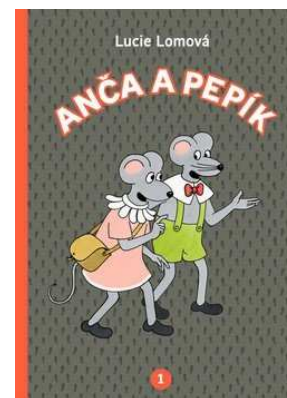
Dobrou chuť přeje ☺

Vašek Formánek

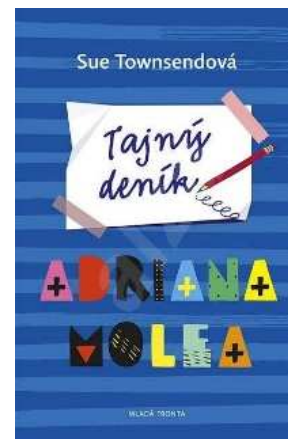


Ze školní knihovny

Máte rádi komiksy? A zároveň trochu detektivní a dobrodružné příběhy. Pak přesně pro Vás je určen komiks Anča a Pepík. Hlavními hrdiny jsou dvě myšky výše uvedených jmen, žijící v Ušíně. Život jim vdechla Lucie Lomová v r. 1986. Komiks vycházel mimo jiné i v časopise Čtyřlístek. Jejich komiksově příběhy vyšly později také knižně a právě tyto publikace můžete najít v naší knihovně. A co všechno Anča a Pepík prožili? Zachránili např. starostu města od ostudy a odhalili podvodného hypnotizéra, osvobodili město od záhadného ducha, který nemohl najít klidu, vypátrali nejružnější zločince. Jsou to zkrátka podnikavé myška a hlavně nejlepší kamarádi. Ideální volba pro blížící se dlouhé zimní večery ☺. Knižka je vhodná pro žáky prvního stupně, ale příběhy zaujmou i starší (mnohdy už dospělé) čtenáře.



Knížek, které zachycují úskalí, nástrahy a malé radosti dospívání, je bezpočet. Dnes je mezi čtenáři bezpochyby nejoblíbenější *Deník malého poseroutky*. Neprohloupíte však, sáhnete-li po starší podobné knize s názvem *Tajný deník Adriana Molea*. Jeho autorkou je Sue Townsendová. Adrian vyrůstá v Británii v 80. letech. V prvním díle je mu 13 let a s humorem hodnotí sebe i svět kolem sebe – rodiče, učitele atd. Píše ale také o své osudové dívce Pandoře. Dělá-li Vám v literatuře problém vysvětlit, co je to sarkasmus, po přečtení této knihy už problémy mít nebudete, protože sarkasmem přímo číší. Pokud si hrdinu oblíbíte, můžete si přečíst i další dva díly, které však zachycují Adriana již o něco staršího, ale stejně vtipného. V posledním díle je to čtyřicetiletý muž. Knižka tak může stárnout spolu s Vámi. Ve školních letech sáhnete po prvním díle, na střední či vysoké škole po druhém a až budete mít studia (a větší část



mládí ☺) za sebou, sáhnete po díle třetím. Adrian Vám bude vždy vtipným společníkem. Koho nebaví čtení, může se s dílem seznámit i v divadelní podobě. I v letošní sezóně se hraje v Divadle loutek v Ostravě, ale budete si muset počkat na otevření divadel. Žáci 7. až 9. tříd měli možnost zhlédnout představení v září, dříve než byla divadla uzavřena (viz foto ☺).



Zdá se Vám, že je tentokrát v našem časopise málo článků? Pak je to tím, že máme málo redaktorů. Přidejte se k nám, víc hlav více ví a roste tak pravděpodobnost toho, že články osloví větší počet lidí. Doufáme, že už ve vánočním čísle budeme moci představit nové redaktory. Přejeme Vám krásný už vlastně předvánoční čas a u dalšího čísla časopisu Sovička na viděnou. Nebo vlastně na přečtenou 😊.

Odkazy

Úvodník

<https://pixabay.com/photos/hedgehog-autumn-garden-985315/>

Ostatní obrázky pochází z vlastních zdrojů.